

॥ ४० ॥ ४१ ॥ बहिर्माल्यानुलेपनाः बहिःसमावर्तनादिनिमित्तं विना ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ वाचिवीर्यं न तु क्रियायां विलिङ्गस्थं अन्यल्लिङ्गमन्यत्कर्मैत्यर्थः ॥ ४६ ॥ अर्हणां पूजां अस्मदागमे अस्मान् प्रति आगमने ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ स्नातकत्वं समर्थं बहिर्माल्यत्वादिकमपि क्षत्रियत्वेन समर्थयते विशेषेत्यादिना ॥ ५० ॥ वचस्तस्य वाग्वीर्यत्वस्य ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ अद्वारेणेत्यादि

तान ब्रवीजरासंधस्तथा पाण्डवयादवान् ॥ आस्यतामिति राजेन्द्र ब्राह्मण छद्मसंवृतान् ॥ ४० ॥ अथोपविविशुः सर्वत्रयस्ते पुरुषर्षभाः ॥ संप्रदीप्तास्त्रयो लक्ष्म्या महाध्वर इवाग्रयः ॥ ४१ ॥ तानुवाच जरासंधः सत्यसंधो नराधिपः ॥ विगर्हमाणः कौरव्यवेशग्रहणवैरुतान् ॥ न स्नातकव्रता विप्रा बहिर्माल्यानुलेपनाः ॥ ४२ ॥ भवन्तीति नृलोके स्मिन्विदितं मम सर्वशः ॥ केयूयं पुष्पवंतश्च भुजैर्ज्याकृतलक्षणैः ॥ ४३ ॥ विभ्रतः क्षात्रमोजश्च ब्राह्मण्यं प्रति जानथ ॥ एवं विरागवसना बहिर्माल्यानुलेपनाः ॥ सत्यं वदत केयूयं सत्यं राजसुशोभते ॥ ४४ ॥ चैत्यकस्य गिरेः शृङ्गं भित्वा किमिह छद्मना ॥ अद्वारेण प्रविष्टाः स्थनिर्भयाराज किल्बिषात् ॥ ४५ ॥ वदध्वं वाचिवीर्यं च ब्राह्मणस्य विशेषतः ॥ कर्मचैतद्विलिङ्गस्थं किं वोद्य प्रसमीक्षितं ॥ ४६ ॥ एवं च मामुपास्थाय कस्माच्च विधिना र्हणां ॥ प्रणीतानां नुगृहीतकार्यं किं वास्मदागमे ॥ ४७ ॥ एवमुक्ते ततः कृष्णः प्रत्युवाच महामनाः ॥ स्निग्धगंभीरया वाचा वाक्यं वाक्यविशारदः ॥ ४८ ॥ कृष्ण उवाच स्नातकान् ब्राह्मणान् राजान् विद्ध्यस्मांस्त्वं नराधिप ॥ स्नातकव्रतिनो राजान् ब्राह्मणाः क्षत्रिया विशः ॥ ४९ ॥ विशेषनियमाश्चैषामविशेषाश्च संत्युत ॥ विशेषवांश्च सततं क्षत्रियः श्रियमृच्छति ॥ ५० ॥ पुष्पवत्सुधुवा श्रीश्च पुष्पवंतस्ततो वयं ॥ क्षत्रियो बाहुवीर्यस्तु न तथा वाक्यवीर्यवान् ॥ अप्रगल्भं वचस्तस्य तस्माद्बार्हद्रथेरितं ॥ ५१ ॥ स्ववीर्यं क्षत्रियाणां तु बाह्वोर्धातान्यवेशयत् ॥ तद्दिदृक्षसि चेद्राजन् द्रष्टास्य घनसंशयः ॥ ५२ ॥ अद्वारेण रिपोर्गेहद्वारेण सुहृदो गृहान् ॥ प्रविशन्ति नराधीरा द्द्वाराण्येता निधर्मतः ॥ ५३ ॥ कार्यवंतो गृहानेत्यशत्रुतो नार्हणां वयं ॥ प्रतिगृहीमते द्विद्वि एतन्नः शाश्वतं व्रतं ॥ ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि जरासंधवधपर्वणि कृष्णजरासंधसंवादे एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ जरासंध उवाच न स्मरामि कदा वैरं कृतयुष्माभिरित्युत ॥ चिंतयंश्च न पश्यामि भवतां प्रति वैरुतं ॥ १ ॥ वैरुते वासतिकथं मन्यध्वं मामनागसं ॥ अरिं वै ब्रूत हे विप्राः सतां समय एष हि ॥ २ ॥

नावैरं प्रकाशयति ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि नैलकंठीये भारत भावदीपे एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ वैरुतं अपकारः ॥ १ ॥ कथं अरिं मन्यध्वं तद्भूत एषः सत्यवचनस्य समयः मर्यादा ॥ २ ॥